

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Το πείσμα του αυτοκινητιστή

Η ιστορία που θα σας διηγηθώ είναι αληθινή και συνέβηκε κάποιον Σάββατο στη μεγάλη αγορά του Αγίου Αντωνίου στη Λευκωσία. Έχει σχέση με τον εγωισμό και το πείσμα ενός 30χρονου νέου αυτοκινητιστή που άρχισε με λογομαχίες και παρολίγο να κατέληγε σε ξυλοκοπήματα κτλ. Όμως ευτυχώς σε αυτή τη ζωή υπάρχουν και άνθρωποι που έχουν το χάρισμα της σύνεσης και του συμβιβασμού και έτσι αποφεύχτησαν χειρότερα πράγματα.

Το επεισόδιο αρχίζει να εξελίσσεται περί τις 1.30 μ.μ. όταν το παντοπωλείο του Αγίου Αντωνίου αρχίζει να κλείει και οι χωρικοί ετοιμάζονται να φορτώσουν στα αυτοκίνητα τους τα φρούτα και τα χορταρικά που τους έμειναν για να τα πωλήσουν σε κανένα περίχωρο ή ποιός ξέρει κάπου αλλού. Αυτή την ώρα φαίνεται πως η τροχαία στην περιοχή υποφέρει κάπως, γιατί όλα φαίνεται να «επιτρέπονται» σιωπηρώς. Επιτρέπεται για παράδειγμα στους χωρικούς να πλευρισούν την περιοχή με τα αυτοκίνητα τους για να φορτώσουν τα εμπορεύματα που τους έμειναν, «επιτρέπεται» σε μερικούς που δεν πρόλαβαν να ψωνίσουν τις πρωινές ώρες για να κάμουν τα ψώνια τους και ούτω καθ' εξής. Όμως το περιστατικό που θα σας διηγηθώ φεύγει πολύ από τους κανονισμούς της τροχαίας και μπαίνει στη βασιλεία του πείσματος και του εγωισμού. Γιατί εκεί που ο εξηντάρης χωρικός είχε έτοιμο το φορτηγό του για να πάρει μαζί με το γιό του και τη γυναίκα του τα εμπορεύματα του, κάποιος εξυπνάκιος οδηγός πήγε και κόλλησε το ιδιωτικό του αυτοκίνητο πίσω ακριβώς από το φορτηγό, έτσι που ο φτωχός ο χωρικός να μην μπορεί να φορτώσει το αυτοκίνητο του. Και αρχίζει ο καημένος πρώτα με παρακάλια, ύστερα με ευχές για να πείσει τον οδηγό να σηκώσει τουλάχιστο κατά ένα μέτρο το ιδιωτικό του αυτοκίνητο, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Σε παρακαλώ, κύριε, του λέγει

ο χωρικός, πάρε λίγο πίσω το αυτοκίνητο χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Σε παρακαλώ, κύριε, του λέγει ο χωρικός, πάρε λίγο πίσω το αυτοκίνητο σου για να μπορέσουμε να κάμουμε το φόρτωμα.

Όμως ο άλλος φαίνεται να είναι ανένδοτος. Θα περιμένεις, κύριε, λέγει στο χωρικό μέχρι που να κάμω εγώ τα ψώνια μου. Ο χωρικός βέβαια δεν χάνει τις ελπίδες του και συνεχίζει. Που να έχεις τις ευχές μου, κύριε, σε παρακαλώ τράβηξε λίγο πίσω το αυτοκίνητο σου για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε τη δουλειά μας.

Ο οδηγός όμως και πάλι ανένδοτος. Είπαμε, κύριε, θα περιμένεις μέχρι που να κάμω τα ψώνια μου. Με αφήνεις ήσυχο σε παρακαλώ ή όχι.

Εδώ όπως ήταν επόμενο επενέβη ο γιός του χωρικού, ένας 25άρης δυνατός νέος δυο μέτρα ύψος που να δώσει γροθιά στον τοίχο θα τον γκρεμίσει. Κύριε του φώναξε με οργίλο ύφος θα σηκώσεις το αυτοκίνητο σου ή δεν θα το σηκώσεις. Σε παρακαλώ σήκωσε το πριν χάσουμε την υπομονή μας. Και πράγματι εκείνη τη στιγμή δεν ήταν μόνο η υπομονή των χωρικών που εχάνετο αλλά και η υπομονή όλων των παρευρισκομένων. Γιατί βλέπετε όλα τα μέσα χρησιμοποιήθηκαν για να πεισθεί ο αυτοκινητιστής να κάμει ό,τι έπρεπε να κάμει χωρίς όμως καμιά ανταπόκριση. Όπως ξέρουμε το επόμενο βήμα σε τέτοιες καταστάσεις είναι το ξυλοκόπημα για να επέμβει ύστερα η αστυνομία και να ακολουθήσουν αργότερα τα δικαστήρια, τα μίση, οι εκδικήσεις κτλ.

Όμως ευτυχώς τίποτε από όλα αυτά δεν χρειάστηκε να γίνει χάριν στην επέμβαση ενός σοφού γέροντα που πλησίασε τον οδηγό και του είπε. Δεν σε γνωρίζω, κύριε, αλλά για χάριν όλων μας, σε παρακαλώ, διώξε το γινάτι σου για λίγο και θα το εκτιμήσουμε όλοι πάρα πολύ. Το πείσμα χρυσέ μου, σκο-